

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2017. december 3.

EMLÉKEZTETŐ

Képviselőtestületi ülés november 20-án (h) 18ó-kor kezdődött. Imádkozás után Csirszka János a testület elnöke vezetésével nyitottuk meg az ülést. Ez évben az utolsó munkával kapcsolatos összefoglalóink, mert a legközelebbin már a meghívott vendégekkel együtt fogjuk ünnepelni a karácsony eljövételét.

Az elmúlt időszakról János jelezte, hogy csalódott volt a szüreti bálon, mert süteményekkel érkezve azt tapasztalta, hogy a híveink nem éltek a program lehetőségével. A vendégek zöme inkább a belvárosból érkezett, ők azok, akik az együtttest rendszeresen követik bármerre is lépnek fel. Innen-onnan hallani, hogy a már középkorú korosztálynak nincs olyan szórakozó helye, ahol kulturált körülmények között a régi slágereket tudják hallgatni és arra táncolni. A hívek hozzá állása sajnos a templomi programokra is igaz. A legközelebbi táncos est december 30-án 18ó-tól lesz, amellyel az Ó évet búcsúztatjuk a szünetben.

Tóni atya felhívta a figyelmünket a november 25-i 17ó-kor kezdődő szentségimádásra és a december 6-7-8-i adventi triduumra, amelyet Fábry Kornél atya vezet. A további programok átbeszélése után áttértünk a munkacsoportok munkájára.

Gazdasági csoport: az évvárás miatt kiemelt feladatunk a pénzügyi helyzet tisztázása a mérleg rendbe tétele, a magas rezsiköltségű plébánia gazdaságosabbá tételének átgondolása.

Hitoktató csoport: Ági jelezte, már három hitoktatónk van és, hogy nehéz az iskolákkal együtt dolgozni, mert nem mindenben támogatóak. A 7-8-dik osztályos gyerekekkel nehéz együtt dolgozni, hiszen egészen más értékek szerint élnek, persze tisztelet a kivételnek. Ági jelezte, hogy ismét lesz kézműves együttlét a plébánián november 25-én és ekkor készítik el a családközösség tagjaival az adventi koszorúkat.

Hitéleti csoport: Mikulás érkezik a templomba december 3-án a 9ó-i misén. Karácsonyfák felállításra és a betlehem elkészítése 21-én (cs) 8ó-kor, amelyre várunk vállalkozó segítőköt.

Szociális csoport: Beszéltünk a gyermekek ajándékozásáról, élelmiszergyűjtésről és a rászorultak megsegítéséről. Ismét lesz december 25-én karácsonyi ünnepség és ebédkínálás a Szent Egyed Közösség szervezésében, amelyre szeretettel várunk önkéntes segítőköt. Részletek, később.

Végül hálát adva a közös munkának egy imát követően felköszöntöttük Landes Gyuszt a 70-dik születésnapja alkalmával. A torta és ital elfogyasztása után elköszönve egymástól haza tértünk. A legközelebbi találkozás december 18-án hétfőn, 18ó-tól lesz. Köszönjük szépen János munkáját!

V. Éva

BESZÁMOLÓ LEÁNYFALURÓL

A Városmajor szervezésében, de sok pestszentlőrinci és péceli párral már 19 résztvevő párosra duzzadt létszámmal tartottunk hétvégét Leányfalun. A résztvevők mind ideális Első Házás Hétvége életkorban voltak, azaz legalább 10, de leginkább ennél is több év házasság után, de még távol a nyugdíjtól. Se olyan nem volt köztük, akiért nagyon kellett volna szurkolni, imádkozni, se olyan, aki még nem élte volna át a kapcsolatában mindazt, amiről a hétvége szól. Ennek megfelelően - úgy véljük - „vették is mindannyian a lapot”. A nagy létszámhoz nagyon jól jött Michels Tóni atya lendülete és vidámsága (pl. viccekről maradt le, aki késve bóklászott be a terembe)-így minden a tervezett időrendben futott. Halák Feri és Elza öregpári bevezetői mentesek voltak minden túlzott pátosztól és modorosságtól, példák ily voltak igazán átláthatók és hitelesek a mai párok kritikus szemei előtt is. Szabó Robin és Mónikán egy percig sem érződött, hogy csak most másodszor kiülő ifjú pár. Ahogy azt a résztvevők is megjegyezték: bár kisebb községből és a határ túloldaláról érkeztek, ez csak azt erősítette, hogy ott is pont úgy megy minden mint nálunk - azaz őszinte példák átláthatók, élők és világosak voltak mindenki számára.

Számunkra külön öröm volt, hogy az így először összeálló teamben is egyből otthon, régóta együtt dolgozó barátok között érezhettük magunkat mi is.

Csikor Zsolt + Helga

AZ ÉLET IGÉJE – 2017. DECEMBER

„Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.” (Lk 1,38)

Váratlan látogató érkezik egy fiatal lányhoz palesztinai otthonába, a hatalmas Római Birodalom egyik eldugott kis falujába, és ez teljesen felkavarja őt: Isten hírnöke egy meghívást közvetít, amelyre választ vár. „Örülj!” [1] – köszönti őt az angyal, aztán föltárja előtte Isten ingyenes szeretetét iránta, és az együttműködését kéri az emberiségről szóló tervének megvalósításához. Mária meglepődve és örömmel fogadja az Úrral való személyes találkozás ajándékát, és egészen átadja magát a még ismeretlen terv megvalósításához, mert teljes mértékben bízik Isten szeretetében. Íme, itt vagyok! – válaszolja nagylelkűen, és ezzel Mária határozottan az Úr szolgálatába áll, de az emberek szolgálatába is, mert mindnyájunknak ragyogó példát mutat, hogyan engedelmeskedjünk Isten akaratának.

Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.

Az evangéliumnak erről a mondatáról elmélkedve Chiara Lubich így írt: „Terveinek megvalósításához Istennek olyan emberekre van szüksége, akik teljes alázattal és a szolga készségével bízzák rá magukat. Mária – mint igazi képviselője az emberiségnek, amelynek sorsát magára vette – ezzel a cselekedetével teljes mértékben teret enged Isten teremtő működésének. »Az Úr szolgálója« kifejezés viszont azon kívül, hogy alázatról tanúskodik, nagyon nemes rangot is jelent. Az üdvtörténetben Isten nagy és neves szolgálói, Ábrahám, Mózes, Dávid és a Próféták kapták ezt a nevet, Máriaéban ezekben a szavaiban teljes nagysága is kifejezésre jut.” [2]

Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.

Mi is felfedezhetjük az életünkben Isten jelenlétét, és meghallhatjuk azt a „szót”, azt az „igét”, amelyet hozzánk intéz, hogy meghívjon szeretettel egy elemének megvalósítására a történelem jelen helyzetében és pillanatában. Törékenységünk és képtelenségünk érzése akár meg is akadályozhatja ebben. Halljuk meg mi is az angyal szavát: „Istennél semmi sem lehetetlen” [3], és inkább az Ő erejében bízunk, mintsem a magunkéban.

Ez a tapasztalat fölszabadít a korlátaink alól, és már nem fogjuk azt gondolni, hogy eleget vagyunk önmagunknak, hanem felszínre hoz bennünk olyan erőt, olyan tartalékot, amelyre magunk sem gondoltunk volna, és végre képessé tesz arra, hogy valóban szeressünk.

Egy házaspár meséli: „Házasságunk kezdetétől fogva nyitva állt otthonunk a kórházban lévő gyerekek családtagjai előtt. Több mint száz család fordult meg nálunk, de mindig arra törekedtünk, hogy otthon érezzék magukat. Gyakran a Gondviselés is segített, hogy anyagilag győzzük ezt a befogadást, de előbb a mi készségünkre volt szükség. Legutóbb kaptunk egy nagyobb pénzüsszeget, és úgy gondoltuk, hogy félretesszük, mert valakinek biztos szüksége lesz rá. Így is lett, hamarosan egy újabb kérés érkezett hozzánk. A szeretet játéka ez köztünk Istennel, s a mi részünk csak annyi, hogy benne legyünk a játékokban.”

Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.

Chiara gondolata segíthet bennünket, hogy megéljük ezt az evangéliumi mondatot. Arról szól, hogy Máriaéhoz hasonlóan mi is fogadjuk be az Igét: „... teljes készséggel és tudva, hogy nem emberi szavakról van szó. Mivel Isten igéje, ezért Krisztus jelenlétét hordozza. Tehát az ő igéjében Krisztust fogadjuk magunkba. Valószínűleg meg tehát pillanatról pillanatra, tette közben. Ha így élünk, akkor a világ újra Krisztussal találkozhat korunkban is a városok utcáin, Krisztussal bennünk, akik ugyanúgy öltözködünk, mint a többiek, ott dologunk az irodákban, iskolákban, találkozhatnak vele a legkülönbözőbb helyeken az emberek között.” [4]

Karácsonyi készüllet időszakában próbáljunk mi is Máriaéhoz hasonlóan egy kis időt szentelni arra, hogy „kettesben” legyünk az Úrral, esetleg egy evangéliumi szakasz elolvasásával. Próbáljuk meg felismerni a hangját a lelkiismeretünkben, melyet megvilágosít az Ige, és érzékennyé teszi a testvéreink szükségleteire.

Tegyük föl magunknak a kérdést: Miként tudnék ma Jézus jelenléte lenni, hogy ott, ahol élek, az emberek az én hozzájárulásom által is valóban egy családként élhessenek?

„Íme, itt vagyok” – ha ez lesz válaszunk, akkor lehetővé tesszük, hogy Isten a béke magjait hintse szét körülöttünk, és a szívünkben egyre nagyobb örömet érezhessünk. *Letizia Magri*

[1] Üdvözlég, kegyelmmel teljes! (Lk 1,28) Károli féle fordításban: „Örülj, kegyelembe fogadott!” (ford. megj.) [2] vö. Chiara Lubich, *Non perdere l'occasione*, Citta Nuova, 25, [1981], 22, p. 40. [3] vö. Lk 1,37 [4] vö. Chiara Lubich, *Non perdere l'occasione*, Citta Nuova, 25, [1981], 22, p. 40-41.